

МАТЕРІАЛИ

І Всеукраїнської
молодіжної конференції

«ПЛАТОН МЕНІ ДРУГ, АЛЕ ІСТИНА ДОРОЖЧА»:

теоретико-практичні та методологічні аспекти
розвитку сучасних гуманітарних наук

2-3 березня
2023 року

з міжнародною участю
та благодійною метою

Міністерство освіти і науки України
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Філологічний факультет
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів
і молодих учених філологічного факультету

МАТЕРІАЛИ

I Всеукраїнської молодіжної конференції
(з міжнародною участю та благодійною метою)

**«Платон мені друг, але істина дорожча»:
теоретико-практичні та методологічні аспекти
розвитку сучасних гуманітарних наук**

2–3 березня 2023 року

ЧЕРНІВЦІ
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича
2023

УДК 167/168:7/9](082)
П 375

*Рекомендовано до друку Вченою радою
філологічного факультету
Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича
(протокол № 7 від 29 березня 2023 року)*

П 375 **«Платон мені друг, але істина дорожча»:** теоретико-практичні та методологічні аспекти розвитку сучасних гуманітарних наук : зб. матеріалів Всеукраїнської молодіжної конференції (2-3 березня 2023 року, м. Чернівці). Чернівці : Чернівець. нац. ун-т. ім. Ю. Федьковича, 2023. 256 с.

ISBN 978-966-423-780-9

У Збірнику представлені результати теоретичних і практичних досліджень у галузі сучасної гуманітаристики: філософії, літературознавства, лінгвістики, релігієзнавства, богослов'я, культурології та міждисциплінарних студій.

Збірник містить матеріали* Всеукраїнської молодіжної конференції з міжнародною участю та благодійною метою, яка присвячена річниці діяльності Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих учених філологічного факультету. Конференція була організована та проведена Радою молодих вчених філологічного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Для науковців, докторантів, аспірантів, студентів гуманітарних спеціальностей.

ISBN 978-966-423-780-9

УДК 167/168:7/9](082)

** За якість і достовірність результатів дослідження
відповідальність несуть автори*

© Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича, 2023

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ: ФІЛОСОФІЯ

Ганаба Світлана, Баштирева Єлизавета «ЖИТТЯ – В ІМ'Я САМОГО ЖИТТЯ»: МІРКУВАННЯ ВІКТОРА ФРАНКЛА ПРО СЕНС ТА ЦІННІСТЬ ЖИТТЯ.....	9
Бєбнєва Єлизавета, Мороз Олена ФІЛОСОФІЯ ЩАСТЯ Г. СКОВОРОДИ.....	12
Ганаба Світлана, Васюта Максим ІДЕАЛИ КОНФУЦІЯ В ОСВІТНІХ ПРАКТИКАХ СУЧАСНОСТІ.....	15
Врана Анна ПЛАТОНІВСЬКІ ІДЕЇ: МОСТИ ДО СУЧАСНОЇ ФІЛОСОФІЇ СВІДОМОСТІ.....	17
Ганаба Світлана, Гежа Карина СКОВОРОДИНІВСЬКА «НАУКА ЖИТИ» У РЕЦЕПЦІЯХ СЬОГОДЕННЯ.....	20
Городнюк Людмила МИСЛЕННЯ І ПІЗНАННЯ СВІТУ: ПРО ДЕЯКІ ФЕНОМЕНИ ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ ОСОБИСТОСТІ.....	22
Горохолінська Ірина «ЗНАТИ – ЦЕ УСВІДОМЛЮВАТИ, ЩО ВИ НІЧОГО НЕ ЗНАЄТЕ», АБО МОДЕЛІ ВИКЛАДАННЯ ЕТИКИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	25
Келеберда Анна ТРАНСФОРМАЦІЯ ЛЮДСЬКИХ ПОТРЕБ ТА ЦІННОСТЕЙ В УМОВАХ ВІЙНИ. ФІЛОСОФІЯ ВІЙНИ.....	28
Крисенко Ілона СЕНС ЖИТТЯ – РИТОРИЧНЕ ПИТАННЯ У ФІЛОСОФІЇ.....	30
Петращук Мирослава ФЕНОМЕНОЛОГІЧНЕ ТЛУМАЧЕННЯ ТІЛА ТА ТІЛЕСНОСТІ: БІОЕТИЧНИЙ КОНТЕКСТ.....	32
Попаденко Антон АКСІОНОМІЧНІСТЬ МЕТАФІЗИКИ: У ПОШУКУ ОНОВЛЕНОЇ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ ПЛАТФОРМИ ДЛЯ ГУМАНІТАРНОГО ПІЗНАННЯ.....	35
Ганаба Світлана, Тарасков Олексій ПРОБЛЕМА ДУХОВНОСТІ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	38

СЕКЦІЯ: ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Алексенко Віталія АРХЕТИПИ У «КАЗКАХ ПРО ДИВНИХ» Р. РІГГЗА.....	41
Бока Тетяна, Нікоряк Наталія СПЕЦИФІКА КІНОРЕЦЕПЦІЇ ПОЕМИ «НАЙМИЧКА» Т.Г.ШЕВЧЕНКА.....	43
Гейко Дар'я ОБРАЗ-СИМВОЛ МАРІЇ ЯК ОБ'ЄКТ ХУДОЖНЬОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ЗБІРЦІ СЕРГІЯ ЖАДАНА «ЖИТТЯ МАРІЇ».....	48
Grebchenko Daria RELIGIOUS ISSUES IN THE WORKS OF TADEUSZ ZIELINSKY.....	51
Гуцуляк Христина МЕМУАРИ ЯК ОДИН ІЗ ЖАНРІВ ТВОРЧОСТІ СТЕПАНА СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО (ЗА КНИГОЮ «НЕМОЛІВ (СПОМИНИ)»).....	54
Заваруєва Інна ХУДОЖНІ ПРИЙОМИ ПРОЗИ ДЖОНА ФАУЛЗА У КОНТЕКСТІ АНГЛІЙСЬКОГО ПОСТМОДЕРНІЗМУ.....	57

Івончак Настасія

«СВЯТО БУТТЯ»: РЕАЛЬНЕ ТА ІДЕАЛЬНЕ
В МЕМУАРНІЙ ПРОЗІ УЛЯНИ КРАВЧЕНКО ТА ІРИНИ ЖИЛЕНКО 59

Лисенко Олена, Ковалець Лідія

«ФУГА СМЕРТІ» ПАУЛЯ ЦЕЛАНА В ПЕРЕКЛАДІ ПЕТРА РИХЛА 61

Мельник Яна, Вардеванян Світлана

БІНАРНА ОПОЗИЦІЯ «СВІЙ-ЧУЖИЙ» У ПРОЗІ МАРІЇ МАТІОС
(ЗА РОМАНОМ «СОЛОДКА ДАРУСЯ») 64

Наместюк Світлана

СУБЛІМАЦІЙНИЙ СТАН ГЕРОІНЬ АМЕЛІ НОТОМБ 67

Паладян Крістінія, Щербанюк Кетелин

ВІРШ НІКІТИ СТЕНЕСКУ «LEOAI CĂ TÂNĂRĂ, IUBIREA»
 («КОХАННЯ, МОЛОДА ЛЕВИЦЯ»): СЕМАНТИКА РИТМУ 69

Радченко Вікторія

ОЗНАКИ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ЖАНРІВ У РОМАНІ ЛІНИ КОСТЕНКО
«ЗАПИСКИ УКРАЇНСЬКОГО САМАШЕДШОГО» 72

Савчук Мар'яна, Меленчук Ольга

РОМАНТИЗМ У ТВОРЧОСТІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ЯК ОБ'ЄКТ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ СТУДІЙ ПАВЛА ФИЛИПОВИЧА 75

Синевич Бретіслава

ІСТИНА ЯК СУТНІСТЬ І БУТТЯ МИСТЕЦТВА В ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОМУ
ДОРОБКУ ЄВГЕНА МАЛАНЮКА 77

Тичініна Альона

НАРАТИВНА ІДЕНТИЧНІСТЬ У ТВОРЧОСТІ МУЛЬТИМИТЦІВ
(ЛІТЕРАТУРА І ЖИВОПИС БРУНО ШУЛЬЦА) 80

Цівінська Юлія

РИТМІЧНІ ВАРІАЦІЇ АКЦЕНТНОГО ВІРША СЕРГІЯ ЖАДАНА
(НА МАТЕРІАЛІ ЗБІРКИ «ТАМПЛІЄРИ») 85

Чолкан Валентина

МУЗИКА У ЖИТТІ ТА ТВОРЧОСТІ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ 88

Тичініна Альона, Бінювський Володимир

ІНКЛЮЗИВИЙ РОМАН МАРКА ГЕДДОНА «ЗАГАДКОВИЙ НІЧНИЙ ІНЦИДЕНТ
ІЗ СОБАКОЮ» У КОНТЕКСТІ ПОСТ-ПОСТМОДЕРНІСЬКОЇ ПОЕТИКИ 91

Герецун Анжела

СПЕЦИФІКА АВТОРСЬКОГО ГУМОРИСТИЧНОГО ПАФОСУ
ЯК ДОМІНАНТА ІДІОСТИЛЮ Б. НУШИЧА 94

Ісапчук Юлія

НОБЕЛЬ, БУКЕР ТА ГОНКУР ПО-АФРИКАНСЬКИ: ЛАУРЕАТ(КИ)
МІЖНАРОДНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ПРЕМІЙ АФРИКАНСЬКОГО КОНТИНЕНТУ 96

Калинич Катерина, Сажина Алла

ЗЕДІ СМІТ «ПРО КРАСУ»: МЕТАЖАНРОВИЙ ФОРМАТ
УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО РОМАНУ 99

Матійчак Альона

СВІТОГЛЯДНІ ПЕРВНІ ДІАЛОГІЧНОСТІ РОМАНІВ АЙРІС МЕРДОК 103

Нікоряк Наталія

КІНОДИСКУРС ЖИТТЯ Й ТВОРЧОСТІ ІВАНА КОТЛЯРЕВСЬКОГО 107

Паранюк Дан

ТРОПОЛОГІЧНА ФУНКЦІЯ ТРАНЗИТИВНОГО ПЕРСОНАЖА
У ЛІТЕРАТУРІ ФЕНТЕЗІ («МАГІСТРАЛЬ ВІЧНОСТІ» К. САЙМАКА) 110

Сажина Анна, Сажина Алла

ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ОБРАЗУ ЛІКАРЯ У РОМАНІ
О. ДЕ БАЛЬЗАКА «БАТЬКО ГОРІО» 113

Федорчук Богдана

ПАРАСКА ПЛИТКА-ГОРИЦВІТ: ЛІТЕРАТУРНИЙ МІНІПОРТРЕТ 116

СПЕЦИФІКА КІНОРЕЦЕПЦІЇ ПОЕМИ «НАЙМИЧКА» Т.Г.ШЕВЧЕНКА

Бока Тетяна

*Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича (Чернівці)*
boka.tetiana@chnu.edu.ua

Нікоряк Наталія

*Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича (Чернівці)*
n.nikoriak@chnu.edu.ua

Творчий спадок класика української літератури Тараса Шевченка (1814–1861), як і сама постать митця, неодноразово потрапляли у сферу зацікавлень кіно, ще починаючи з часів німого кінематографу. Зокрема, першою в історії українського кінематографа екранізацією твору Т. Шевченка стала широковідома стрічка «Катерина» (1911). Її сценаристом, режисером та художником виступав Ч. Собинський, головну роль зіграла Є. Смирнова [1]. Після цієї картини спостерігається доволі відчутна пауза, яку було порушено лише у 1926 р.: на Одеській кінофабриці виходить двосерійний художній фільм «Тарас Шевченко» режисера П. Чардиніна (сценарист М. Панченко, роль Тараса виконав Амвросій Бучма), який вважається «першим українським байопіком» [7]. Стрічка з хронікальною послідовністю відтворює життя видатного письменника – від дитинства до самої смерті. Показово, що той самий колектив кіномитців у співавторстві зі сценаристом Д. Бузьком створив і редукований з попереднього взірця фільм для дітей – «Тарасове життя» («Маленький Тарас»), де додавалися нові епізоди разом з тими, що не увійшли до попередньої двосерійної версії.

Наступні три фільми, що виводять Шевченкові твори на екран, завдячують відомому режисерові та сценаристу Івану Кавалерідзе, скульпторові за фахом. Саме кінематографічним дебютом цього митця у 1929 р. стає історичний фільм «Злива» («Злива. Кіно-офорти до історії Гайдамаччини»), сюжетна канва кінострічки вибудовується у руслі конструктивізму за мотивами поеми «Гайдамаки». У 1933 р. з'являється фільм-драма «Коліївщина» (знятий 1931 р.), який знову презентує авторську рецепцію цієї ж поеми Шевченка. Через ідеологічне цензурування режисеру довелося 17 разів перемонтувати фільм, проте саме його критики називають «кращим у творчості режисера» [див.: 7]. Й, нарешті, у 1936 р. І. Кавалерідзе презентує фільм «Прометей» – вільну інтерпретацію Шевченкової поеми «Кавказ».

Наступного 1937 р. на Одеській студії Українфільму вийшла екранізація драми «Назар Стодоля» режисера Г. Тасіна (сценарист І. Кулик, головні ролі виконують О. Сердюк, А. Бучма та Н. Ужвій), яку вважають найбільш «правдоподібною» та «доботно зробленою» екранізацією Шевченкового першотексту [7]. У 1951 р. на Київській кіностудії з'являється ще один байопік про митця: режисер І. Савченко створює фільм

«Тарас Шевченко», в якому образ Кобзаря (С. Бондарчук) подано відповідно до вимог радянської ідеології.

Зацікавлення творчим доробком Т. Шевченка стимулювали й театральні постановки, які захочували кіномитців і спонукали до фільмування. Так, у 1954 р. побачила світ нова версія «Назара Стодолі» режисера й сценариста В. Івченка. В її основу було покладено інсценізацію Шевченкового твору Львівським драмтеатром ім. М. Заньковецької, що відверто відбилася й на її загальній поетиці [1]. Через п'ять років, у 1959, Київська кіностудія художніх фільмів ім. О. Довженка здійснює екранізацію фільму-балету «Лілея» за сценарієм і режисурою В. Вронського та В. Лапокниша, дикторський текст писав А. Малишко. Ця стрічка також була екранізацією відомої вистави Київського театру опери та балету ім. Т. Г. Шевченка. Звичайно, на наведених зразках екранізації вистав та опер не припилися, традиційно аналогічним подіям сприяли ювілейні роки. Так, у 1961 р. Харківське телебачення показало оперу «Катерина» М. Аркаса (реж. В. Воронов), а через три роки з Одеської кіностудії вийшла стрічка-опера «Сотник» композитора М. Вериківського (реж. Д. Джусто), створені за однойменними поемами Т. Шевченка.

До 150-річчя від дня народження Тараса Григоровича на Київській кіностудії ім. О.П. Довженка у 1963 р. за другою оперою М. Вериківського була знята кіноопера «Наймичка» (режисура І. Молостова й В. Лапокниша) (про неї детальніше нижче). Водночас, до ювілейної дати на Довженківській студії з'явився ще один байопік під назвою «Сон», знятий В. Денисенком за власним сценарієм, написаним у співавторстві з Д. Павличком. Молодого Шевченка геніально відтворив Іван Миколайчук. Стрічка охоплює лише окремі фрагменти життя поета – юнацькі роки та викуп з кріпацтва. Тут у кінотекст органічно апліковано поезії «Причинна» і «Сон». Натомість, абсолютно інакшу кіноверсію образу Кобзаря за поемою П. Тичини «Шевченко і Чернишевський» в той самий час презентував Р. Єфименко в телевізійному фільмі «Сторінка життя». За ювілейними датами практично на двадцять три роки настає суттєва пауза, доки увагу до Шевченка у 1987 р. не поновлює кінорецепція Б. Квашнова – фільм-спектакль «Капітанша» з Богданом Ступкою в головній ролі.

У перші роки незалежності Т. Шевченко та його творчість також не часто потрапляли у фокус кіномистецтва. Протягом 1992–2005 рр. виходив 12-ти серійний історичний телесеріал «Тарас Шевченко. Заповіт» режисера С. Клименка, який, за загальним визнанням, став першою правдивою і детальною біографією поета. Сценарій до телесеріалу писав авторитетний колектив – І. Дзюба, П. Мовчан, Б. Олійник, С. Клименко. Показово, що на основі окремих серій, присвячених важливому творчому періоду «Трьох літ», режисер паралельно змонтував ще й повнометражну картину «Поет і княжна» (1999).

Наступне десятиріччя у кінематографічному просторі шевченкіани виявилось дещо продуктивнішим. Так, у 2016 р. вже побачила світ телевізійна версія «Катерини» – своєрідний римейк, адаптація однойменної поеми до сучасних реалій. Сценарій чотирисерійного фільму

О. Тименка писав А. Кокотюха. Вже за три роки відбулася прем'єра фільму «Тарас. Повернення» О. Денисенка за однойменним романом режисера про останній місяць заслання Т. Шевченка в Новопетровській фортеці на Мангістау (Казахстан). Ще через рік, у 2020 р. вийшли на екрани «Безславні кріпаки» режисера Р. Перфільєва, першою назва фільму – «Тарас Шевченко: останній самурай». Фільм, на думку Ю. Михайлової, сприймався як «атракціон, жвава, захоплива і надзвичайно іронічна стрічка» [4]. У 2020 р. вийшов цікавий фільм-притча М. Ілленка «Толока», знятий за мотивами балади Т. Шевченка «У тієї Катерини хата на помості...» (1848).

Тарас Шевченко називають неперевершеним майстром зображення важкої жіночої долі, що є метафоричним втіленням складної долі України. Серед численних текстів, присвячених даній тематиці, найпрезентативнішим постає поема «Наймичка», яка також знайшла своє втілення на кіноекрані. У 1963 році (у прокаті з 1964 року) на кіностудії імені О. Довженка вперше презентовано однойменний український музичний фільм режисерів Ірини Молостової та Василя Лапокниша. «Це були часи, – зауважує Л. Іванишина, – коли на екрані переважали щирі, відкриті обличчя, а очі промінилися глибокими почуттями, коли українська народна пісня, музика, звичай ставали органічною частиною екранного дійства» [2]. За переконанням О. Бабишкіна, стрічка «належить до небагатьох вдалих постановок опери в кіно і є одним із кращих кінофільмів за мотивами Шевченкових творів» [1]. Поетик артисти Борис Гмиря (Трохим) та Віра Донська-Присяжнюк (Ганна, співає Л. Лобанова) досягли «повної органічної єдності гри і співу», «створили хвилюючі образи драми», яку оповів Шевченко, а в музиці втілив Михайло Вериківський [там само]. Таким чином, фільм постає своєрідною рецепцією не лише відомої соціально-побутової поеми Т. Шевченка (текст датується 13 листопада 1845 року), а й не менш відомої однойменної опери М. Вериківського (написана 1939 року, поставлена вперше 1943 року). Саме у цій опері, на думку А. Кармазіна, «найповніше відбилосся творче кредо митця», «вона стала не лише найвизначнішим твором композитора в оперному жанрі, а й однією з найкращих українських опер того часу» [3, с. 293].

Музика як стрижневий органічний жанровий код спочатку опери, а пізніше й фільму була обрана митцями не випадково, позаяк мелодійність мови поета привабила і в першому, і в другому випадку. «Тарас Шевченко належить до наймузичальніших поетів не тільки України, а й усього світу. Поетичні твори Т. Г. Шевченка відзначаються надзвичайною музичністю: музичністю поетичної лексики, художніх засобів, ритміки, музичністю усіх засобів версифікації, милозвучністю співу й слова. Ця виняткова музикальність поезії Т. Г. Шевченка була основною причиною того, що не тільки композитори, а й численні представники простого народу стали класти на музику поезії Т. Г. Шевченка» [6, с. 84]. Крім того, пісня як генетичний код присутня в самому жанрі поеми.

Зауважимо, що поема Шевченка невелика за своїм розміром – складається з прологу та восьми частин. Для втілення на екрані в повнометражному форматі цього матеріалу митцям замало. У таких випадках сценаристи і режисери вдаються до двох найпопулярніших методів розширення матеріалу: або об'єднують кілька невеликих текстів, або «дописують» першоджерело. В даному випадку митці пішли другим шляхом, що пояснює деякі доповнення поеми на рівні сюжету.

Власне, як і в першоджерелі, у фільмі є своєрідний пролог, однак зміст його різниться. Кіномитці пропонують своєрідну передісторію стосунків головної героїні Ганни з офіцером-уланом. Глядач бачить, завітчану вінками з пшениці та квітів вродливу дівчину, що біля річки зустрічає своє кохання і свою долю, бо повірила обіцянкам юнака та згубила своє дівочтво [5]. Натомість пролог поеми, упускаючи очевидні деталі (солдати зупинялися на постій в українських селах, становлячи загрозу дівчатам), одразу показує дівчину-покритку з дитиною на руках, що страждає через свою долю [8, с. 247]. Ганна у фільмі співає ті ж рядки, що й у творі: «Ой тумане, тумане, – / Мій латаний талане! / Чому не сховаєш / Тут серед лану?...» [5; 8, с. 247]. Натомість пісня «Ой у полі могила», яка співається Ганною також на початку тексту, кіномитцями не відтворюється.

Дівчина все ж знаходить порятунок від людського осуду та ганьби, підкидаючи дитя заможній, проте бездітній, родині. Цей епізод також зазнає модифікацій та доповнень у фільмі. Після того, як Ганна залишає дитя на обісті, показано сцену з чумаками, які повернулися до села з Криму. Зауважимо, що даного фрагменту в поемі немає. Відповідно й діалог Насті та Трохима про уявного сина-чумака дописаний [5].

Наступний кадр показує знову молодих хлопців та дівчат біля річки і з цього моменту камера переходить на Ганну, яка сумує у своєму будинку [5]. До неї приходять сестра Оксана, якій вона розповідає про свою безталанну долю. Оксана звичайно обіцяє мовчати і зберігати таємницю усе життя. Зафіксуємо, що у шевченковій поемі фрагмент з Оксаною взагалі відсутній.

Безмежна любов матері до сина змушує Ганну змінити свій статус (із заможної сім'ї) і піти в найми, щоб весь час бути біля сина, оберігати й ростити його. Сюжетну лінію улана режисери й надалі зберігають, позаяк у фільмі знаходимо ще одне «доповнення» першоджерела: коли жінка вже була в наймах, до хати господарів зайшов батько Марка, він впізнав свою кохану і запропонував їй з ним одружитися, проте Ганна йому відмовила, позаяк він їй огидний і вона не хоче кидати свого сина. Такі доповнення дещо спантеличують обізнаного читача-глядача, натомість необізнаного з першоджерелом – вводять в оману. Проте, зауважимо, кіномитці мають право на власну рецепцію шевченкової поеми.

Слід підкреслити, що незважаючи на всі зміни та доповнення до шевченкової поеми, стрічку в Україні сприйняли досить позитивно, вона мала вагомий успіх у глядачів і визнання фахівців: виконавиця головної ролі Віра Донська-Присяжнюк у 1964 році здобула нагороду «за найкраще виконання жіночої ролі» на Всесоюзному кінофестивалі. Крім того,

можемо констатувати чергову актуалізацію уваги до творчості Т. Шевченка у кінематографічному середовищі, зумовлену насамперед загальною історичною ситуацією та прагненням діячів мистецтва по-новому проінтерпретувати творчість класика.

Список використаних джерел:

1. Бабишкін О.К. Кіномистецтво про Т. Шевченка. Шевченківський словник: у 2 т. Київ, 1976. Т. 1. URL: <http://litopys.org.ua/shevchenko/slovn19.htm>
2. Іванишина Л. Фільм-опера «Наймичка» зворушує, як і 50 років тому. Кіно-Театр, 2014, № 2. URL: http://archive-ktm.ukma.edu.ua/show_content.php?id=1588
3. Кармазін А. Опера «Наймичка» Михайла Вериківського: особливості концепції. Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. Чайковського. Київ, 2013. Вип. 105. С. 292–302.
4. Михайлова Ю. «Безславні кріпаки»: яким стане Тарас Шевченко у новій кінострічці. URL: https://lifestyle.24tv.ua/bezslavni_kripaki_yakim_postane_taras_shevchenko_u_noviy_kinostrichtsi_n1295192
5. Наймичка (1963), режисери Ірина Молостова, Василь Лапокниш.
6. Одарченко П. Шевченко і музика. Тарас Шевченко і українська література: зб. ст. Київ : Смолоскип, 1994. С. 84.
7. Тарас Шевченко в кіно: від початку ХХ століття до доктора Хауса до «Безславних кріпаків». URL: <https://www.cinema.in.ua/tarasa-shevchenko-v-kino/>
8. Шевченко Т. Кобзар. Київ : Рад. школа, 1987. 608 с.